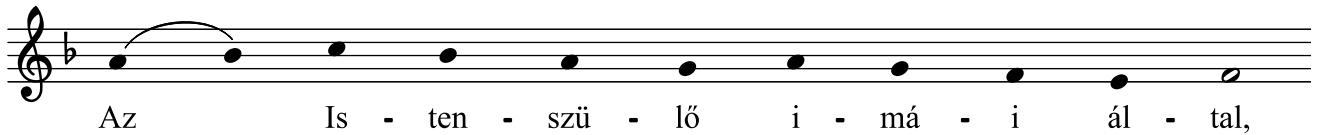
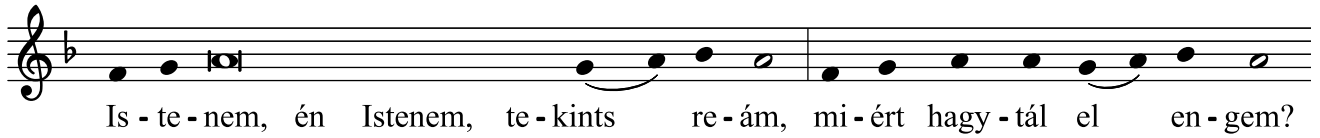
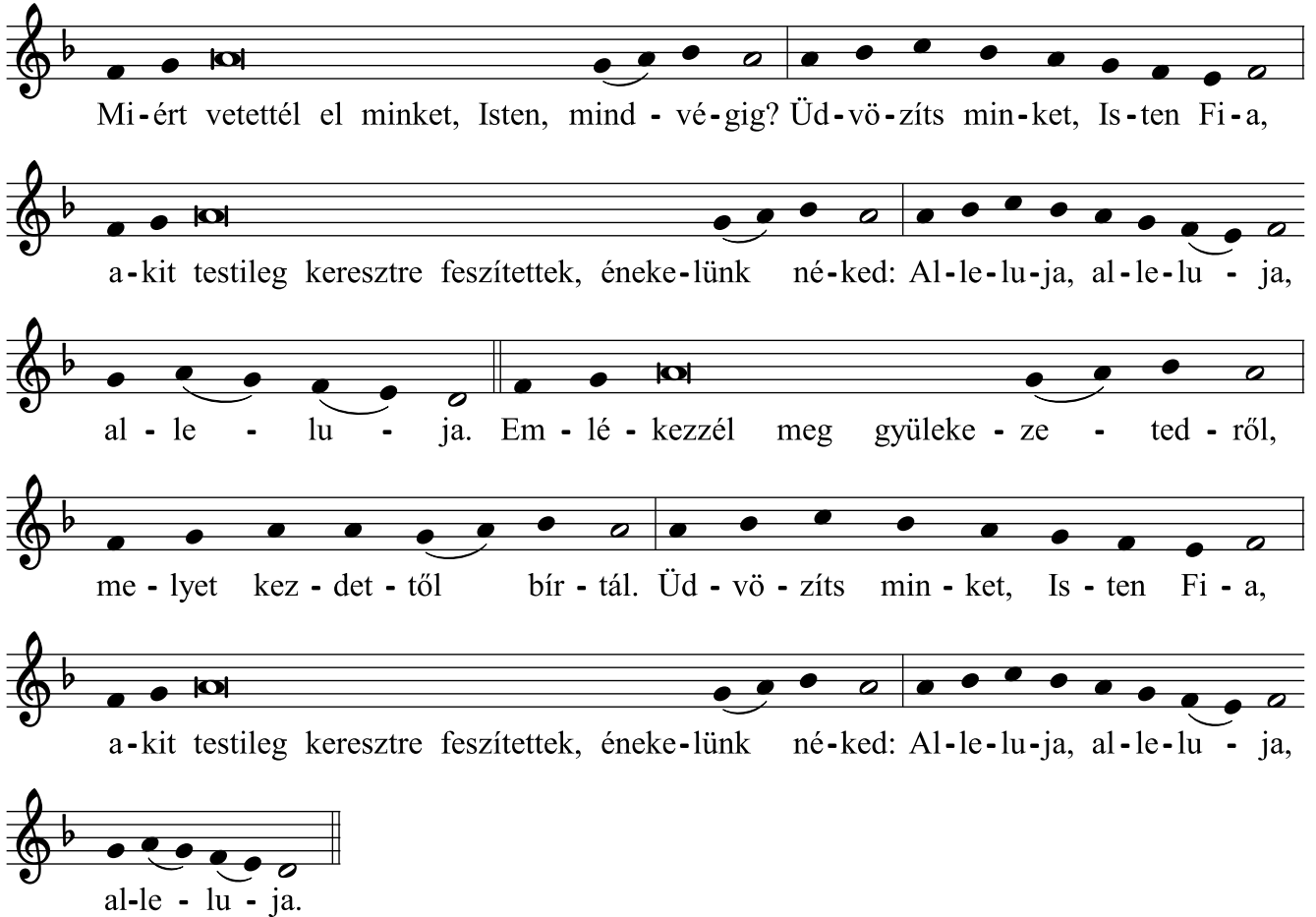

2025. 09. 21. P. u. 15. vasárnap - Szent és Életadó Kereszt felmagasztalásának
ünnepzárása

I. antifona

II. antifona

Mi-ért vetettél el minket, Isten, mind - vé-gig? Üd-vö-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,
a-kit testileg keresztre feszítettek, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja,
al - le - lu - ja. Em - lé - kezzél meg gyüleke - ze - ted - ről,
me - lyet kez - det - től bír - tál. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a,
a-kit testileg keresztre feszítettek, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja,
al-le - lu - ja.

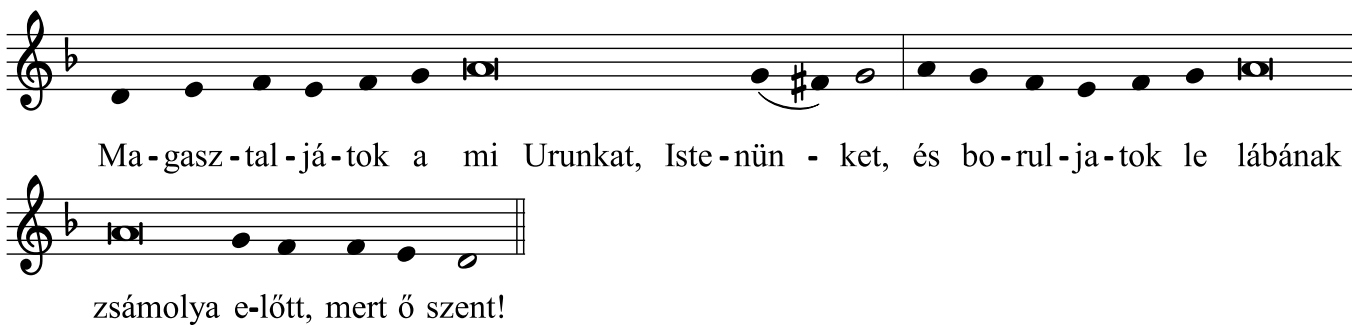
III. antifona

Ad-ja-nak há-lát a te nagy ne-ved - nek, mert rettenetes és szent.

Karvers: a tropár

Bemeneti vers, 1. hang

Ma-gasz-tal-já-tok a mi Urunkat, Iste-nün - ket, és bo-rul-ja-tok le lábának
számolya e-lőtt, mert ő szent!

Ft. tropár, 6. hang

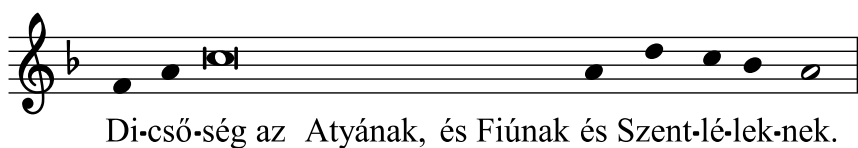
Angyali e - rök jelentek meg, Uram, a te sí - ro - don, és az őrző katonák
levének, mint a hol - tak, és Mária állott a sír - nál, keresvén a te legtiszt - tább
tes - te - det; te pedig meghódítád a pok - lot, nem kísértetvén meg ál - ta - la,
és találkoztál a Szűz - zel, életet ajándé - koz - ván ne - ki. Ki föltámadtál
ha - lot - ta - id - ből, U - ram, di - cső - ség né - ked!

Ün. tropár, 1. hang

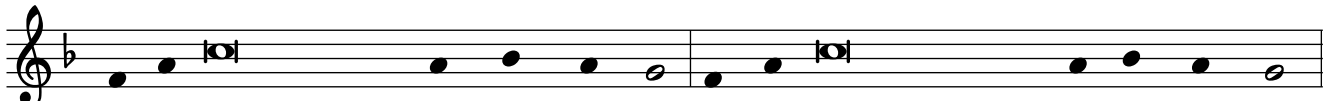
Üd - vö - zítsd, U - ram, a te né - pe - det és áldd meg a te ö - rök - sé - ge - det,
adj győ - zel - met el - len - ségei fe - lett ha - zánk - nak, s kereszteddel őrizd meg
a te né - pe - det!

Dicsőség... 6. hang, konták dallam

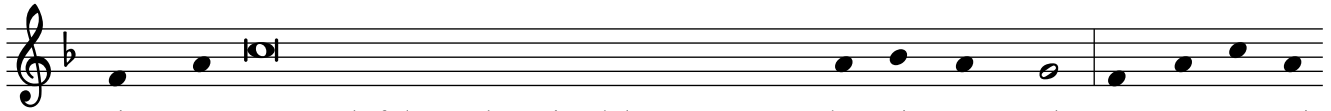

Di - cső - ség az Atyának, és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek.

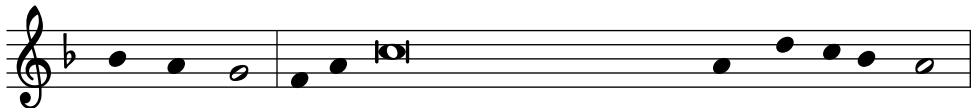
Ft. konták, 6. hang

Él - te - tő kezevel a ső - tét mély - ség - ből Üd - vő - zítők a holtakat föl - tá - masz - tá.

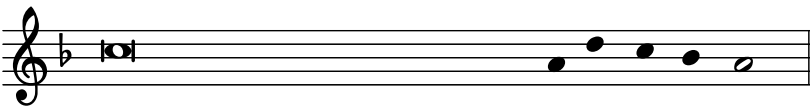

Krisz - tus Istenünk föltámadást ajándékozott az em - be - ri nem - nek, mert ő a mi

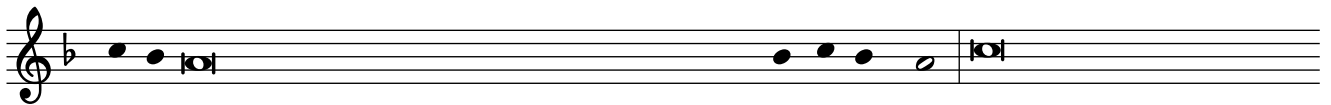
Meg-vál-tónk, föl-tá-madásunk, életünk és ke-gyel-mes Is-te-nünk.

Most és... 4 hang, konták dallam

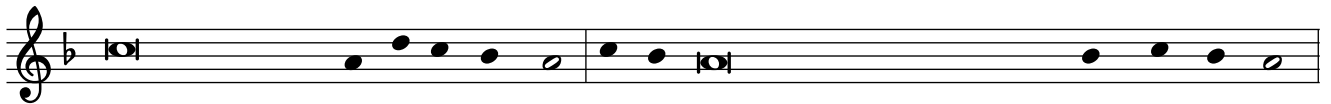

Most és mindenkor és örökkön ö-rök-ké. A-men.

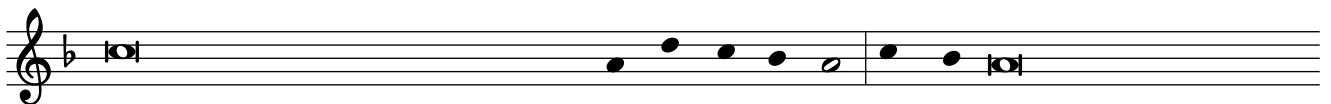
Un. konták, 4. hang

A - ki önként emelkedtél fel a keresztre, Krisz - tus Is - te - nünk, ajándékozd kegyelmedet

a terólad neve-zett új né-ped-nek, ör-ven-deztess meg isteni erőddel mind-nyá-jun-kat,

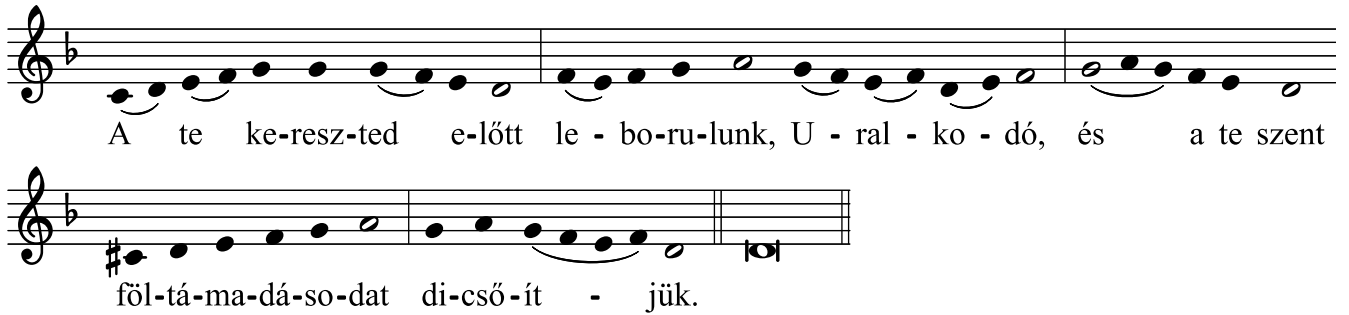

és segíts diadalra minden megtá - ma - dó - ink el - len, kik véd - eszkö-zül bírjuk a te

bé-ke-fegy-ve-re-det, a legyőzhe-tet-len győ-zel-met!

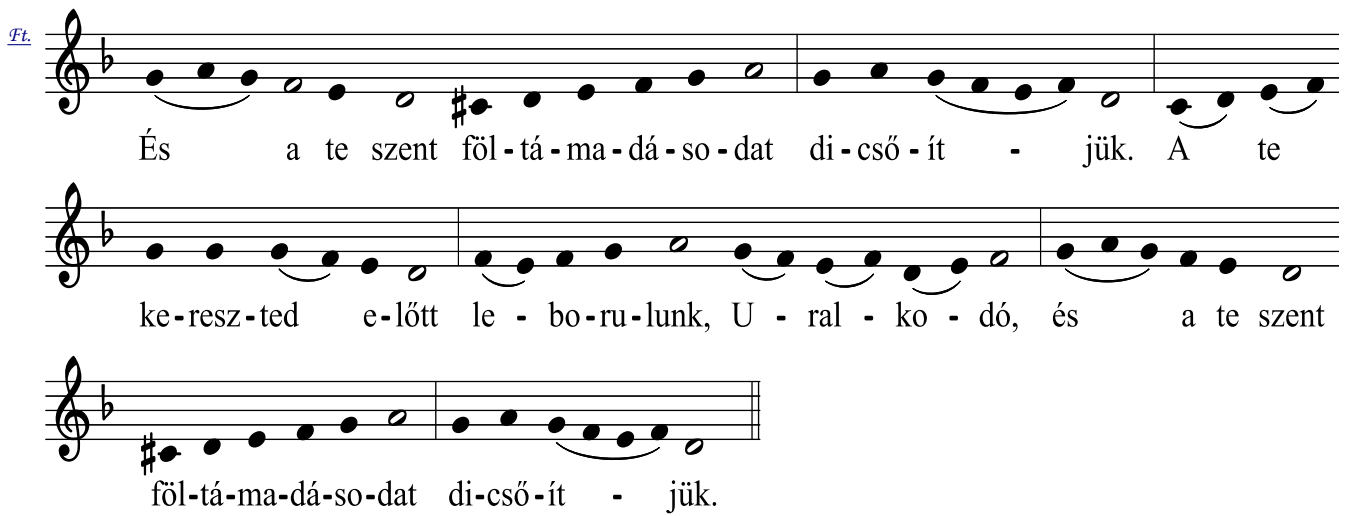
Háromszorszent fi. A te kereszted előtt(3x)

A te ke-resz-ted e-lőtt le - bo-ru-lunk, U - ral - ko - dó, és a te szent
föl-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük.

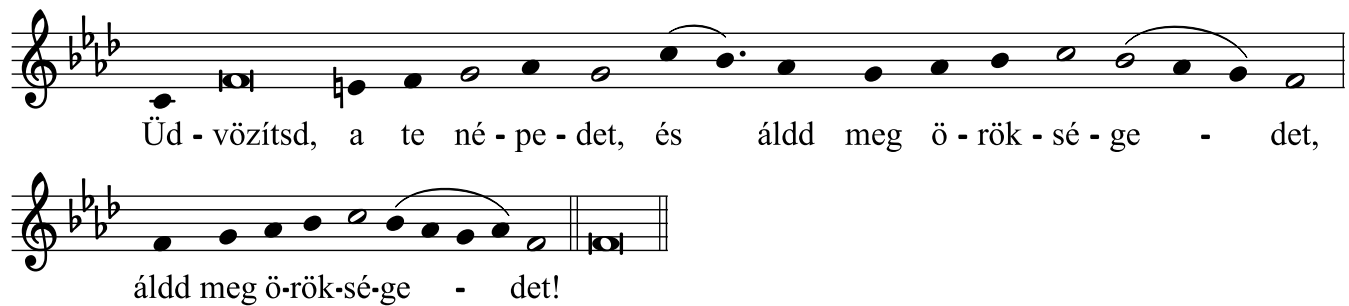
Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örökkön-örökké. Ámen

Ft.

És a te szent föl-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük. A te
ke-resz-ted e-lőtt le - bo-ru-lunk, U - ral - ko - dó, és a te szent
föl-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük.

prokimen, 6. hang

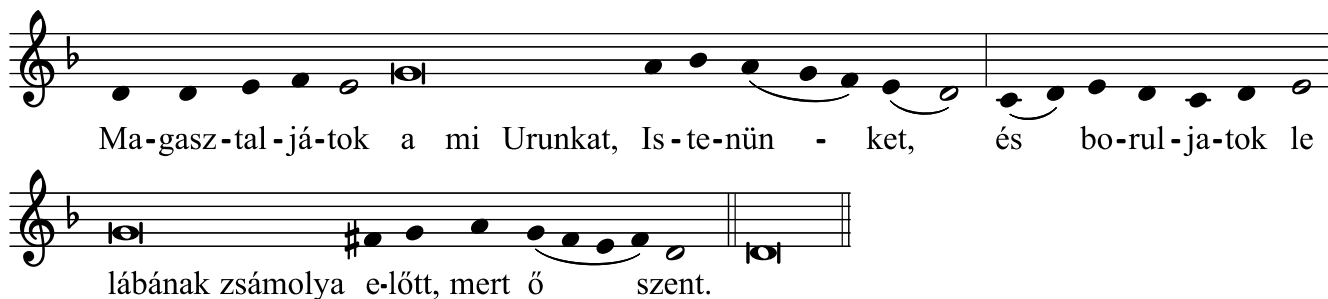

Üd - vözi tsd, a te né - pe - det, és áldd meg ö - rök - sé - ge - det,
áldd meg ö-rök-sé-ge - det!

Vers: Hozzád kiáltok, Istenem, Uram, ne fordulj el némán tőlem!

(27. zsoltár)

Prokimen, 7. hang

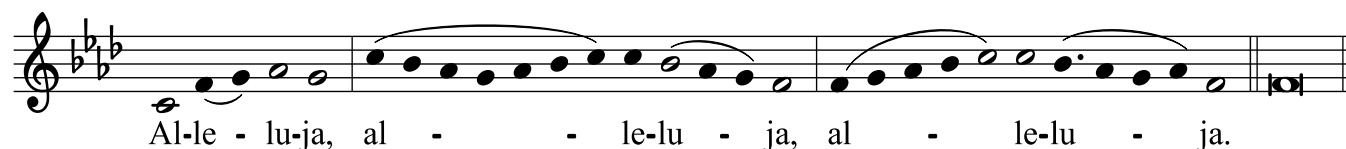

Ma-gasz-tal-já-tok a mi Urunkat, Is-te-nün - ket, és bo-rul-ja-tok le
lábának zsámolya e-lőtt, mert ő szent.

Vers: Az Úr uralkodik, haragudjanak bár a népek, a kerubokon ül, rémüljön meg a föld!

(98. zsoltár)

Ft. alleluja, 6. hang

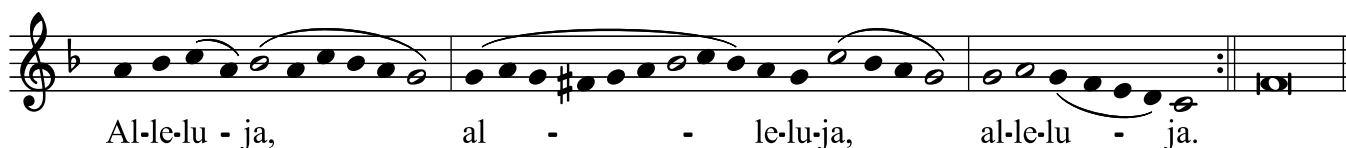
Al-le - lu-ja, al - le-lu - ja, al - le-lu - ja.

Vers: Aki a Fölséges segítségében lakik, a menny Istenének oltalmában marad.

Vers: Mondhatja az Úrnak: oltalmazóm vagy te és menedékem, én Istenem, őbenne bízom.

(90. zsoltár)

Alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Emlékezzél meg gyülekezetedről, melyet kezdettől szereztél. Megváltottad, mint örökséged jogarát!

Vers: Isten a mi királyunk öröktől fogva, szabadulást szerzett a föld közepette.

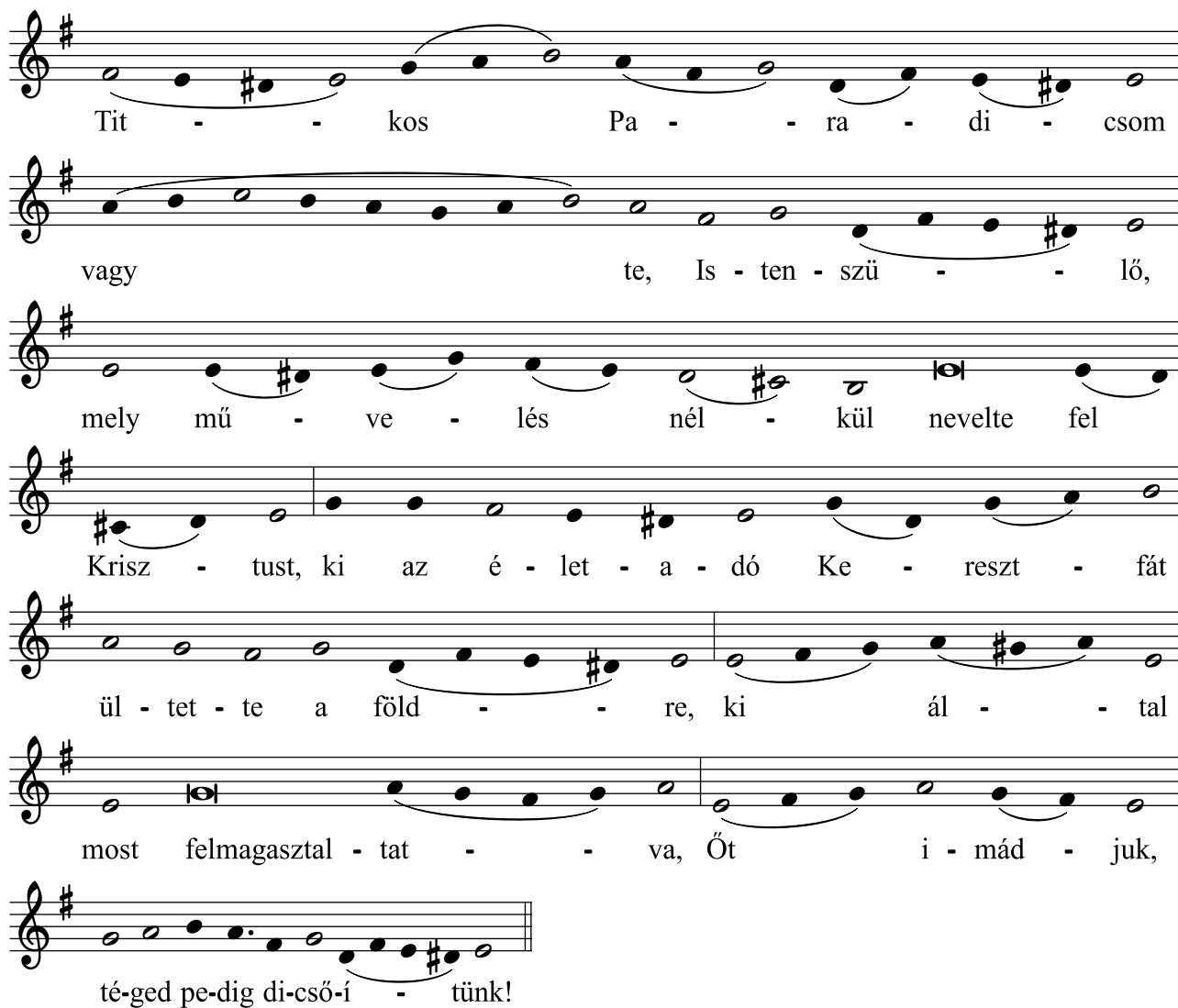
(73. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma - gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem, az Úr elevenítő
Ke-reszt-jé - nek föl-ma-gasz-ta-lá - sát!

9. irmosz, 8. hang

Tit - kos Pa - ra - di - csom
vagy te, Is - ten - szü - lö,
mely mű - ve - lés nél - kül nevelte fel
Krisz - tust, ki az é - let - a - dó Ke - reszt - fát
ül - tet - te a föld - re, ki ál - tal
most felmagasztal - tat - va, Öt i - mád - juk,
té - ged pe - dig di - cső - í - tünk!

Áldozási vers ft. és ün.

Dicsérvjétek...

Ránk van jegyezve, Uram, orcád világossága, örömet adottál szívünkbe. Alleluja!